نیمسال اول ۹۹\_۹۸ تمرین عملی سری دوم استنتاج علّی \_ دکتر صالح دانشجو : مهرسا پوریا شماره دانشجویی : ۹۵۱۰۱۲۴۷

## ۱ الگوریتم PC

الگوریتم را مطابق شبه کد داده شده در متن تمرین پیادهسازی کردم. برای تست استقلال از آزمون فرض روی نرخ همبستگی (در حالت شرطی همبستگی جزیی) استفاده کردم.

## Y قواعد MEEK

ابتدا با استفاده از اطلاعات خروجی تابع PC ، مجموعه v-structure ها را مطابق زیر مییابیم. در واقع از مرحله S2 استفاده میکنیم، زیرا مرحله اول را در همان تابع PC انجام داده ایم.

- S1 Form an undirected graph G by the following rule. A is adjacent to B in G if and only if there does not exist a set  $S \subseteq V \setminus \{A, B\}$  such that  $\mathcal{M} \models A \perp \perp B \mid S$ . If there is such an S let Sep(A, B) = S.
- S2 For all unshielded triples (A, B, C) orient  $A \to B$  and  $C \to B$  if  $B \notin Sep(A, C)$ .

قدم اول قواعد MEEK

سپس توسط قواعد زیر ساختار تلاش میکنیم CPDAG نزدیک به DAG واقعی را بیابیم.

S1 Let  $\Pi_I$  be the result of phase I. Orient every edge which can be oriented by successive applications of rules R1, R2 and R3; i.e. close  $\Pi_I$  under rules R1, R2 and R3.

قدم دوم قواعد MEEK

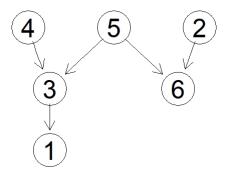
تابع meek به منظور پیاده سازی روش MEEK نوشته شده است. (از آنجا که در مسله ما اطلاعاتی پیشین از گراف نداریم اعمال R4 لزومی ندارد.)

# ۲ بررسی عملکرد الگوریتم

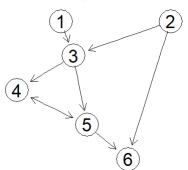
### (الف)

داده را تولید میکنیم، سطح اطمینان را نیز برابر ۵ درصد میگیریم. برای تعداد نمونههای مختلف خروجی به صورت زیر است: همانگونه که مشاهده میشود در حالت ۱۰۰ نمونه جواب خوبی بدست نمی آید که این به دلیل عملکرد ضعیف آزمون فرض استقلال است که هم یالها و هم مجموعه v-structure ها درست تشخیص داده نمیشوند، به تبع آن قوانین MEEK درست عمل نمیکنند. در حالت تعداد نمونه ۱۰۰۰ و ۱۰۰۰ جواب بسیار خوب و نزدیک به DAG واقعی است و فقط یال ۴ به ۵ تشخیص داده نمیشود که البته قواعد MEEK این حالت را نمیتوانند تشخیص دهند. می توان ادعا کرد به CPDAG ماکسیمال رسیده ایم.

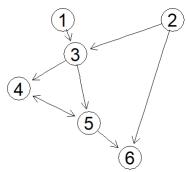
#### nSample = 100



#### **nSample = 1000**

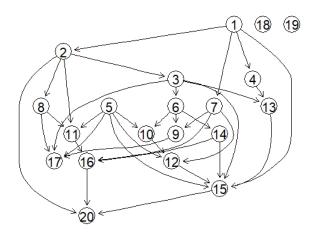


#### nSample = 10000



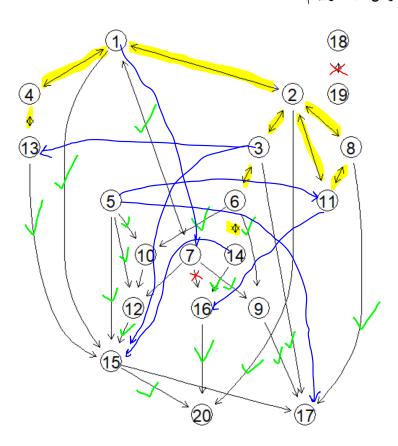
**(ب)** 

در این قسمت همانگونه که گفته شد، گراف تصادفی میسازیم و عملکرد الگوریتم خود را بررسی میکنیم. ابتدا یک مثال را بررسی میکنیم و سپس نمودار خواسته شده را رسم میکنیم. گراف زیر را ساخته ایم.



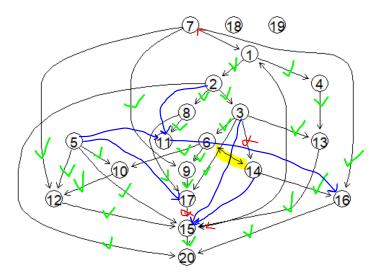
خروجي randomDAG

حال ابتدا با تولید ۱۰۰۰ نمونه از هر راس خروجی را مشاهده میکنیم. در این حالت فاصله همینگ خروجی از گراف واقعی برابر ۱۸ است. (گراف اصلی ۳۵ یال دارد) علت خطاها بیشتر به دلیل خطا در وجود یا عدم وجود یالهاست که نتیجه ناصحیح بودن آزمون فرض در الگوریتم PC است.



خروجی الگوریتم برای n=1000 ، خطوط آبی : یال های تشخیص داده نشده، تیک سبز : جهت درست، فلش قرمز : جهت غلط ، ضربدر قرمز : یال اضافی، زرد : جهت نامعلوم

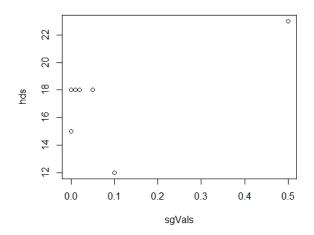
حال تعداد نمونه ها را به ۱۰۰۰۰ میرسانیم و خروجی را میبینیم، در این حالت فاصله به ۱۱ میرسد. طبیعی است با افزایش تعداد نمونه ها آزمون فرض بهتر عمل خواهد کرد و یال های درست تری در PC تشخیص داده میشوند.



خروجی الگوریتم برای n=10000 ، خطوط آبی : یال های تشخیص داده نشده، تیک سبز : جهت درست، فلش قرمز : جهت غلط ، ضربدر قرمز : یال اضافی، زرد : جهت نامعلوم

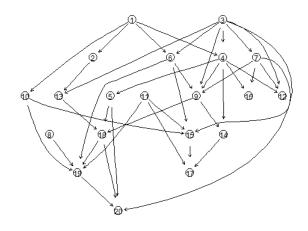
برای همین گراف نمودار فاصله همینگ بر حسب بازه اطمینان به صورت زیر است.

#### Hamming Distance based on Sig. Level

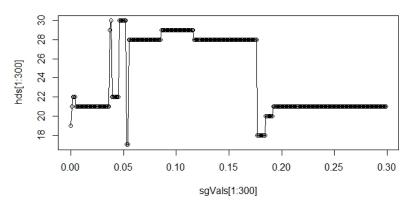


تعداد یالهای گراف اصلی ۳۵ است.

برای گراف زیر نیز که ۴۰ یال دارد نمودار خواسته شده را رسم میکنیم.



### Hamming Distance based on Sig. Level



تعداد یالهای گراف اصلی ۴۰ است.